

POCHODY JULIA FUČÍKA

SALVE IMPERATOR, op. 224
 HORTSTEIN, op. 30
 SARAJEVO, op. 66
 DANUBIA, op. 229
 DRACHSEL, op. 112
 KINIZSI, op. 80
 PEVNĚ A VĚRNĚ, op. 177

POD ADMIRÁLSKOU VLAJKOU, op. 82
 DĚTI PLUKU, op. 169
 ŘEKA MISSISSIPPI, op. 160
 RÁZNĚ VPŘED, op. 79
 VÍTĚZNÝ MEČ, op. 260
 POZDRAV Z LABSKÉHO ÚDOLÍ, op. 246
 VZPOMÍNKA NA TRIDENT, op. 287

Op. 30, 229, 112 a 177 instrumentoval Rudolf Urbanec

VELKÝ DECHOVÝ ORCHESTR SUPRAPHONU

Řídí RUDOLF URBANEC

Jestliže se v minulosti při výročí Julia Fučíka ozývaly hlasy, že dílo tohoto skladatele není u nás doceněno, stačí dnes poohlédnout se po řadě gramofonových desek z posledních deseti let. Přesvědčí nás, že podobné povzdechy již ztratily na platnosti. Mezi NEZAPOMENUTELNÝMI POCHODY z roku 1966 najdeme například do té doby neznámý Fučíkův Střelecký pochod, z další desky SKLADATEL JULIUS FUČÍK zazní Florentinský, Vstup gladiátorů, Sempre avanti, Il soldato, anebo Hercegovac. První, druhý a poslední z jmenovaných nahrála také Česká filharmonie pro titul ČESKÁ FILHARMONIE HRAJE SKLADBY JULIA FUČÍKA. A nyní se posluchačům nabízí pečlivě volený i nastudovaný výběr Fučíkových pochodů, většinou neznámých.

Nahrál je padesátičlenný orchestr pod vedením dirigenta Rudolfa Urbance, který čtyři pochody, Hortstein, Danubia, Drachsel, Pevně a věrně, také sám aranžoval. Nahrávka se uskutečnila v pražském Domě umělců, kde (v tehdejší Rudolfinu) Julius Fučík dirigoval na absolventském koncertě pražské konzervatoře roku 1891 svůj absolventský úkol, uložený mu profesorem Antonínem Dvořákem. Byla to instrumentace Volkmannovy skladby Vyšehrad. Absolvent Fučík musel tehdy jako jediný své vystoupení pro úspěch opakovat. Později byl kapelníkem u dvou vojenských hudeb. V létech 1897 až 1910 u pěšího pluku č. 86 a od roku 1910 do roku 1913 u pěšího pluku č. 92. Obě údobí zdůrazňuje sled pochodů na této desce plukovními znělkami, které se tehdy v plukovních pochodech blýskávaly.

První stranu desky zahajuje triumfální pochod **Salve imperator**, napsaný k šedesátému výročí nastolení císaře Františka Josefa I. Pak už následují čtyři takty znělky, která se opakuje i v některých dalších pochodech, a úder na „turecký“ buben v **Hortsteinově** pochodu. Autor jej věnoval svému prvnímu představenému, veliteli pluku Františku z Hortsteinů, když se — tehdy pětadvacetiletý — stal kapelníkem plukovní hudby 1. listopadu 1897. Tento pochod byl však vydán až v roce 1929 v úpravě pro smyčcový orchestr. Pochod **Sarajevo** připomíná jménem i orientálními motivy první Fučíkovo vojenské působiště jako kapelníka v hlavním městě Bosny a Hercegoviny, dnešní Jugoslávie, kde byl s plukem do roku 1900. Tento pochod byl jako první ze skladatelových pochodů vydán tiskem. Pochod **Danubia** vydal tiskem roku 1933 v Praze Bohuslav Leopold, sám nadaný houslista, který sloužil ve Fučíkově hudbě jako elév. Dílo bylo určeno symfonickému orchestru. Když po Hortsteinovi následoval plukovník Bedřich Drachsel z Drachenhorstů, věnoval mu Fučík pochod **Drachsel**. V něm i v některých dalších skladbách zazní zvonkohra, která se tehdy v některých instrumentacích užívala i za pochodu. Uherský pochod **Kinizsi** (vysl. kinyži) věnoval Fučík památce Kinizsiho Pála (Pavla), vojevůdce uherského krále Matyáše Corvina v bojích proti Turkům. Pochod **Pevně a věrně** věnoval Fučík svému „příteli setníku“ Vojtěchu Naglicovi. Druhou stranu desky zahajuje jeden z řady koncertních pochodů, pochod **Pod admirálskou vlajkou**, který Fučík

údajně složil k slavnostnímu spuštění křižníku Viribus unitis na moře. Při koncertech se v triu pochodu **Děti pluku** hvězdávalo, a je tomu tak i u dnešní interpretace. V několika pochodech zní v triu „generálmarš“ (o kterém je zmínka již v textu k titulu Historické pochody). Roku 1906 vydal Mojmír Urbánek pochod The Mississippi River (Řeka Mississippi), potvrzující mnohostrannost Fučíkovy pochodové hudby. Posluchač v něm najde kromě českých prvků i prvky jihoslovanské, rakouské, uherské, italské a dokonce i americké. Sled Fučíkových pochodů z let 1897 až 1910 končí skladbou **Rázně vpřed**, známou též pod jménem Řízně kupředu. Byl defilovacím pochodem a na zdůraznění toho začínají v triu bicí nástroje na tzv. první dobu. Další dva pochody, **Vítězný meč** z roku 1913 a **Pozdrav z Labského údolí**, už charakterizují Fučíkův pobyt s pěším plukem v Terezíně. Poslední skladbou naší desky je **Vzpomínka na Trident**. Proč se v názvu objevuje jméno severoitalského města (dnes Trento) a za jakých okolností skladba vznikla, není známo.

A na závěr ještě malou zajímavost, nikoliv už historickou. Ze touto deskou se budou těšit posluchači nejen u nás, ale i v Japonsku. Nahrávky totiž převzala loni v květnu japonská firma Nippon Tokio.

Dr. MIROSLAV BLÁHA

Hudební režie Jindřich Bauer

Zvuková režie Miloslav Kulhan

Technická spolupráce Václav Roubal a Vladimír Novák

Nahráno 14.–21. února 1974 ve studiu pražského Domu umělců

© Dr. MIROSLAV BLÁHA, 1975 — COVER © MARTIN WIELGUS, 1975

Tisk Severografia Červený Kostelec